

50684 – ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ نامازنى ئادا قىلىشقا مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەر ۋە ھۆكۈملەر توغرىسىدا

سۇئال

تەراۋىھ نامىزىدا بەزى ناماز ئادا قىلغۇچىلار ئورۇندۇقتا ئېھتىياجلىق بولىدۇ، ناماز ئاخىرلىشىپ بولغۇچە ئولتۇرسا ئورۇندۇقنىڭ ئارقا پۇتىنى سەپنىڭ ئۇدۇلىغا باراۋەر قىلىدۇ، لېكىن بۇ يەردە مۇنداق سوئال بار:

1-قىيامدا تۇرغاندىلا ئورۇندۇقتا ئولتۇرىدۇ؟

2-رۇكۇ قىلغاندا ياكى سەجدە قىلغاندا ياكى تەشەھھۇتتا ئولتۇرغاندا ئورۇندۇقتا ئولتۇرىدۇ؟.

3-نامازنىڭ بەزى جۈزئىلىرىدە ئورۇندۇقتا ئولتۇرىدۇ؟. بۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىشىڭلارنى سورايمەن.

تەپسىلى جاۋاب

بارلىق گۈزەل ماختاشلار ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھ تائالاغا خاستۇر. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا، ساھابىلىرىغا ئاللاھ تائالانىڭ رەھمەت-سالاملىرى بولسۇن.

بىرىنچى: ئۆرە تۇرۇش، رۇكۇ ۋە سەجدە بولسا نامازنىڭ پەرزلىرىدىن ئۇنى شەرىئەت كۆرسەت يول بويىچە ئادا قىلىشقا قادىر بولغان كىشىنىڭ شۇ بويىچە ئادا قىلىشى پەرز بولىدۇ، كېسەللىك ياكى ياشانغانلىق سەۋەبىدىن ئۇ شەكىلدە ئادا قىلىشتىن ئاجىز كەلسە، ئۇ كىشى يەردە ياكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ ئادا قىلىدۇ.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ** تەرجىمىسى: «بەش نامازغا بولۇپمۇ نامازدىگەرگە ئەھمىيەت بېرىڭلار (يەنى پۈتۈن شەرتلىرى بىلەن ۋاقىتدا تولۇق ئادا قىلىڭلار). ئاللاھنىڭ ھۇزۇرىدا (يەنى نامازدا) ئىتائەتمەنلىك بىلەن تۇرۇڭلار» [سۈرە بەقەرە 238-ئايەت].

ئىمران ئىبنى ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: مېنىڭ بەۋاسىر كېسىلىم بولۇپ، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن نامازنى قانداق شەكىلدە ئادا قىلىش توغرىسىدا سورىسام، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «نامازنى ئۆرە تۇرۇپ ئادا قىلغىن، بۇنىڭغا قادىر بولالمىساڭ ئولتۇرۇپ ئادا قىلغىن، بۇنىڭغا قادىر بولالمىساڭ يېنىچە يېتىپ ئادا قىلغىن دېدى». [بۇخارى رىۋايىتى 1066-ھەدىس].

ئىبنى قۇدامە مەقدەسى رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "ئالىملار قىيامدا تۇرۇشقا قادىر بولالمايدىغان كىشى ئولتۇرۇپ ناماز

ئادا قىلىدۇ دېگەنگە بىرلىككە كەلگەن. [ئەلمۇغنى" 1-توم 443-بەت].

ئىمام نەۋەۋىي رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: ئىسلام ئالىملىرى: پەرىز نامازدا ئۆرە تۇرۇشقا قادىر بولالمايدىغان كىشى ئولتۇرۇپ نامازنى ئادا قىلسا بولىدۇ، ئۇ نامازنى كىيىن قايتا ئوقۇش كېرەك بولمايدۇ، ئۇ كىشى ئۈزۈرلۈك بولغانلىقى ئۈچۈن نامازنى ئولتۇرۇپ ئادا قىلغان بولسىمۇ، ئۆرە تۇرۇپ ئادا قىلغانغا ئوخشاش ئەجىر-ساۋابقا ئېرىشىدۇ دېگەن قاراشتا بىرلىككە كەلگەن. بۇ توغرىدا سەھىھ بۇخارىدا بايان قىلىنغان ھەدىستە، پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىنسان كېسەل بولۇپ قالسا، سەپەردە بولسا، ئۇ كىشىگە ساق ۋە مۇقىم تۇرغان ۋاقىتتا قىلغان ئىبادەتنىڭ ئەجىر-ساۋابى يېزىلىدۇ». [ئەلمەجمۇئە" 4-توم 226-بەت].

شەۋكانى رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "ئىمران رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەدىسى ئۈزۈرلۈك بولۇپ قىيامدا تۇرۇشقا قادىر بولالمىغان كىشىنىڭ نامازنى ئولتۇرۇپ ئادا قىلىدىغانلىقى، ئولتۇرۇشقىمۇ قادىر بولالمىسا يىنىچە يېتىپ ئادا قىلسا دۇرۇس بولىدىغانلىقىغا دەلىل بولىدۇ. [نەيلىل ئەۋتار" 3-توم 243-بەت].

شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيە رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "مۇسۇلمان ئالىملىرى شۇنىڭغا ئىتتىپاق كەلگەنكى، نامازنى ئادا قىلغۇچى نامازدىكى قىيامدا تۇرۇش، قىرائەت قىلىش، رۇكۇ، سەجدە، ئەۋرەتنى يېپىش، قىبلىگە يۈزلىنىش قاتارلىق ئەمەللەردىن بەزىسىنى ئادا قىلىشتىن ئاجىز كەلسە، ئاجىز كەلگەنلىرى ئۇ كىشىنىڭ زىممىسىدىن چۈشۈپ كېتىدۇ. [پەتۋالار مەجمۇئەسى" 8-توم 437-بەت].

شۇنىڭغا بىنائەن؛ قىيامدا تۇرۇشقا قادىر بولغان كىشى ئولتۇرۇپ ناماز ئادا قىلسا ئۇ كىشىنىڭ نامىزى بىكار بولىدۇ يەنى باتىل بولىدۇ.

ئىككىنچى: ئۇ كىشى ئۈچۈن دىققەت قىلىش كېرەك بولغان ئىش: ئۆرە تۇرالماستىقىدا ئۈزۈرلۈك بولغان كىشىنىڭ رۇكۇ ۋە سەجدىسىمۇ ئولتۇرۇپ ئادا قىلىشى توغرا بولمايدۇ. ئەگەر رۇكۇ ۋە سەجدە قىلالماستىقتا ئۈزۈرلۈك بولسا، بۇ ئۈزۈر ئۇ كىشىنىڭ قىيامدا تۇرماي ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ ناماز ئوقۇشىغا ئۈزۈر بولالمايدۇ.

نامازنىڭ پەرىزلىرىدىكى قائىدە: ناماز ئوقۇغۇچى پەرىز ئەمەللەردىن ئادا قىلىشقا قادىر بولغانلىرىنى تولۇق ئادا قىلىدۇ، ئادا قىلىشقا قادىر بولالمىغانلىرى ئۇ كىشىدىن چۈشۈپ كېتىدۇ. ئۆرە تۇرۇشتىن ئاجىز كەلگەن كىشى قىيامدا تۇرىدىغان ۋاقىتتا ئورۇندۇقتا ئولتۇرسا توغرا بولىدۇ. رۇكۇ ۋە سەجدىنى ئەسلى ھالىتى بويىچە تولۇق ئادا قىلىدۇ. ئەگەر ئۆرە تۇرۇشقا قادىر بولۇپ، رۇكۇ ۋە سەجدە قىلىشقا قادىر بولالمىسا، نامازنى ئۆرە تۇرۇپ ئادا قىلىپ، رۇكۇ ۋە سەجدىنى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ ئادا قىلىدۇ، سەجدىنى رۇكۇدىن پەسراق قىلىدۇ. بۇ ھەقتە تەپسىلى مەلۇمات ئۈچۈن 9307 - نومۇرلۇق سوئالنىڭ جاۋابىغا قارالسۇن.

ئىبنى قۇدامە مەقدىسى رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: «ئۆرە تۇرۇشقا قادىر بولۇپ رۇكۇ ۋە سەجدە قىلىشقا قادىر بولالمىغان كىشىدىن قىيامدا تۇرۇشنىڭ پەرىزلىكى چۈشۈپ كەتمەيدۇ، ئۆرە تۇرۇپ ناماز ئوقۇيدۇ، رۇكۇنى ئىشارەت بىلەن قىلىدۇ، ئاندىن ئولتۇرۇپ ئىشارەت بىلەن سەجدە قىلىدۇ، ئىمام شاپىئىمۇ مۇشۇنداق دېگەن.

بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ ئۈچۈن خۇشۇ بىلەن تۇرۇڭلار»، پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام: «ئۆرە تۇرۇپ ناماز ئوقۇغىن» دېگەن سۆزى، چۈنكى ئۆرە تۇرۇش نامازدا قىيامدا تۇرۇشقا قادىر بولغان كىشى ئۈچۈن پەرىز بولۇپ، خۇددى قىرئەت قىلغانغا ئوخشاش ئۇنىمۇ تولۇق ئادا قىلىش كېرەك بولىدۇ. نامازنىڭ باشقا پەرىزلىرىنى ئادا قىلىشتىن ئاجىز كەلگەنلىك باشقىلىرىنىڭمۇ چۈشۈپ كىتىشىنى تەقەززا قىلمايدۇ، قىرئەت قىلىشقا قادىر بولالمىغان كىشىدىن قىرئەتنىڭ چۈشۈپ كەتكىنىگە ئوخشاشتۇر. [ئەلمۇغنى "1-توم 444-بەت].

شەيخ ئابدۇل ئەزىز ئىبنى باز رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: يەردە ياكى ئورۇندۇقتا ناماز ئادا قىلغۇچىلارغا زورۇر بولغان ئىش، سەجدە قىلغاندا سەجدىنى رۇكۇدىن پەسرەك قىلىشى كېرەك، سۈننەت بويىچە رۇكۇ قىلغاندا ئىككى قولىنى ئىككى تىزىنىڭ ئۈستىگە قويۇشى كېرەك، ئەمما سەجدە قىلغاندا، قادىر بولالسا ئىككى قولىنى يەرگە قويۇشى كېرەك، ئەگەر ئۇنىڭغا قادىر بولالمىسا ئىككى قولىنى ئىككى تىزىنىڭ ئۈستىگە قويۇشى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بايان قىلىنغان سەھىھ ھەدىستە: «مەن يەتتە سۆڭەكنىڭ ئۈستىگە سەجدە قىلىشقا بۇيرۇلدۇم، پىشانە بۇرۇن بىلەن، ئىككى قول، ئىككى تىز ۋە ئىككى پۇتنىڭ ئەتراپى دېگەن».

بۇنىڭغىمۇ قادىر بولالمىغان كىشى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ ناماز ئوقۇسا بولىدۇ. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: «كۈچىڭلارنىڭ يېتىشچە ئاللاھتىن قورقۇڭلار». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەن سىلەرنى بىر ئىشقا بۇيرىسام، كۈچىڭلارنىڭ يېتىشچە ئۇنى ئادا قىلىڭلار.» [بىرلىككە كەلگەن سەھىھ ھەدىس. "شەيخ ئىبنى باز پەتىۋالىرى" 12-توم 245-246-بەت].

ئۈچىنچى: ئورۇندۇقنى سەپكە قويۇش مەسىلىسىدە، ئالىملار شۇنداق دېگەن: ئولتۇرۇپ ناماز ئادا قىلغان كىشىگە نىسبەتەن ئولتۇرىدىغان جايى سەپكە باراۋەر بولۇش كېرەك. ئولتۇرۇش بىلەن سەپنىڭ ئالدىغا ياكى كەينىگە ئۆتۈپ قالماسلىقى كېرەك، چۈنكى ئورۇندۇقنىڭ كەينى تەرىپى دېگەن بەدەن ئورۇنلىشىدىغان جايدۇر. [ئەسەننىل مەتالىب "1-توم 222-ئايەت. "تۆھپەتۇل مىنھاج" 2-توم 157-بەت. "شەرھى مۇنتەھىل ئىرادات" 1-توم 279-بەت].

"پىقھى توپلاملىرى" 6-توم 21-بەتتە مۇنداق كەلگەن: "ئىمامغا ئەگەشكۈچىنىڭ ئىمامغا ئەگىشىشىنىڭ توغرا بولۇشى ئۈچۈن سەپتە ئىقتىدا قىلغۇچى ئىمامنىڭ ئالدىغا چىقىپ كەتمەسلىكى شەرت قىلىنىدۇ، بۇنىڭدا ھەنەفىي، شافىئىي ۋە ھەنبەلى مەزھىبىدىكى پىقھى ئالىملىرىنىڭ قارىشى ئوخشاش.

ئىلگىرى بولغان ياكى بولمىغانلىقى سەپتە تۇرغان كىشىنىڭ تاپىنىدىن ئېتىبارغا ئېلىنىدۇ، ئۇ بولسىمۇ ھوشۇقى ئەمەس

تاپىندۇر، ئىقتىدا قىلغۇچىنىڭ پۇتى ئۇزۇن بولۇپ پۇتىنىڭ بارماقلىرى ئېشىپ كەتسە بۇنىڭ زېيىنى يوق، ئىلگىرى بولغان ياكى بولمىغانلىقتا ئولتۇرغان كىشىنىڭ كەينى تەرىپى، يىنىچە ياتقان كىشىنىڭ بېقىنى ئېتىبارغا ئېلىندۇ.

ئەگەر ئورۇنداقتا ئولتۇرۇپ ناماز ئادا قىلغۇچى ناماز باشلانغاندىن تاكى ئاخىرلاشقىچە ئولتۇرۇپ ئوقۇغان بولسا، ئۇ كىشىنىڭ ئولتۇرغان ئورنى سەپكە باراۋەر بولۇشى كېرەك.

ئەگەر ناماز ئادا قىلغۇچى قىيامدا تۇرغاندا ئۆرە تۇرۇپ، رۇكۇ ۋە سەجدە قىلغاندا ئولتۇرۇپ قىلىدىغان بولسا، ئۇ ۋاقىتتا ئۆرە تۇرغاندا سەپكە باراۋەر تۇرۇشى كېرەك. بىز بۇ توغرىدا پەزىلەتلىك شەيخ ئابدۇراهمان بەرراكتىن سورىغاندا مۇشۇنداق دېگەن.

مۇشۇنىڭغا ئاساسەن، ئورۇندۇق سەپنىڭ ئارقىسىدا بولىدۇ، يەنى كەينى تەرەپتە ناماز ئادا قىلىدىغانلارغا ئەزىيەت بولمايدىغان ئورۇندا بولسا ياخشى بولىدۇ.

ھەممىدىن توغرىنى ئاللاھ تائالا ياخشى بىلگۈچىدۇر.